

Sygn. akt I Ns 415/18

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 10 maja 2019 r. w C.

sprawy z wniosku A. P. (1)

z udziałem M. P. (1)

o zobowiązanie sprawcy przemocy w rodzinie do opuszczenia mieszkania zajmowanego wspólnie z innym członkiem rodziny dotkniętym przemocą

postanawia:

I na podstawie art. 11a ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nakazać uczestnikowi postępowania M. P. (1) opuszczenie budynku mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...), usytuowanego na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Ciechanowie VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW (...);

II nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od uczestnika postępowania M. P. (1) kwotę 40,00 zł (czterdzieści złotych) tytułem opłaty sądowej od wniosku.

Sygn. akt I Ns 415/18

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A. P. (1) wniosła o eksmisję M. P. (1) z domu jednorodzinnego zamieszkiwanego wspólnie z żoną A. P. (1), dziećmi A. i D. (przebywa zagranicą w celach zarobkowych od około jednego roku) oraz matką wnioskodawczyni L. P..

Sprawa została postanowieniem z dnia 11 grudnia 2018 r. przekazana do rozpoznania w trybie nieprocesowym jako sprawa z wniosku A. P. (1) z udziałem M. P. (1) o zobowiązanie sprawcy przemocy w rodzinie do opuszczenia mieszkania zajmowanego wspólnie z innym członkiem rodziny dotkniętym przemocą.

Uczestnik postępowania M. P. (1) wnosił o oddalenie wniosku.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. (1) i M. P. (1) są małżeństwem od 25 kwietnia 1992 r. (bezsporne).

Zamieszkują w domu jednorodzinnym przy ul. (...) w C., który to dom stanowi ich majątek wspólny. Wraz z nimi w domu zamieszkują pełnoletnie dzieci: A. i D. oraz matka A. L. P. (bezsporne).

Dla rodziny A. i M. małż. P. została założona „niebieska karta” w związku z powtarzającymi się interwencjami policji (wykaz interwencji k. 58, procedura „niebieskiej karty” k. 26 - 38, akta MOPS w C. PS.421.76.2017, zeznania świadka A. S. k. 74 - 75).

Prawomocnym postanowieniem z dnia 8 stycznia 2019 r. w sprawie o sygn. akt III RNs 68/18 Sąd Rejonowy w Ciechanowie zobowiązał M. P. (1) do podjęcia leczenia odwykowego w niestacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego oraz ustanowił nadzór kuratora sądowego na czas trwania tego obowiązku. M. P. (1) już wcześniej w sprawie III RNs 287/14 Sądu Rejonowego w Ciechanowie zobowiązany był do podjęcia leczenia odwykowego zarówno w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym, jak również był już objęty nadzorem kuratora (akt III RNs 287/14 k. 33 – 43. postanowienie k. 106).

M. P. (1) jedynie w okresie od połowy stycznia 2019 r. do końca lutego 2019 r. uczestniczył w zajęciach terapeutycznych. Przerwał leczenie samowolnie. Obecnie nadal nadużywa alkoholu. W okresie kilku ostatnich lat pije coraz więcej i częściej, ciągi alkoholowe trwają do kilku tygodni. Świadcami awantur pomiędzy małżonkami są ich dzieci. M. P. (1) był wielokrotnie detoksykowany w oddziale psychiatrycznym. Odbił leczenie odwykowe i powrócił do nałogu. W domu stanowi zagrożenie dla siebie i swojej rodziny z uwagi na stan nietrzeźwości; po spożyciu alkoholu staje się agresywny. Jest uciążliwy w kontaktach z innymi domownikami; z uwagi na jego zachowanie nie mogą spać w nocy. Nie dokłada się do utrzymania domu i rodziny, swoją emeryturę przeznaczają na alkohol i spłatę kredytu. Zaciągnięte kredyty przeznaczył również na alkohol. Bez wiedzy żony sprzedał wiele wartościowych przedmiotów. Uzyskany z tego tytułu dochód w całości przeznaczył na zakup alkoholu. Nie dba o higienę osobistą. M. P. (1) nie pracuje, mimo pełnej zdolności do pracy. Jest świadomy swojej choroby alkoholowej, sam przyznaje się do tego, że prawie cały czas pije (plan terapii k. 98, zeznania świadków A. S. k. 74 - 75, M. W. k.113 - 114, M. C. k.114, A. P. (1) k. 55, zeznania wnioskodawczyni A. P. (1) k. 54, 98, 115, zeznania uczestnika postępowania M. P. (2) k. 97 – 98, 98, 115).

Uczestnik postępowania M. P. (1) w dniu 6 kwietnia 2018 r. po uprzednim włamaniu się do regału pokojowego zabrał z jego wnętrza w celu przywłaszczenia złotą biżuterię o łącznej wartości około 2000,00 zł na szkodę A. P. (1) i A. P. (2). Za czyn ten M. P. (1) został skazany prawomocnym wyrokiem w sprawie II K 674/18 Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 17 stycznia 2019 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności, przy czym wykonanie orzeczonej kary Sąd warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat i oddał M. P. (1) pod nadzór kuratora. Ponadto sąd orzekł wobec M. P. (1) obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku na rzecz A. P. (2) kwoty 1200,00 zł oraz A. P. (1) kwoty 800,00 zł (akta II K 674/18).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt sprawy II K 674/18 akt sprawy III RNs 287/14 oraz III RNsm 68/18, dokumentacji w zakresie procedury „niebieskiej karty”, planu terapii (k. 98), wykazu interwencji (k. 58) oraz zeznań świadków A. S., M. W., M. C., A. P. (2) , jak również wnioskodawczyni A. P. (1) i uczestnika postępowania M. P. (1).

Należy podkreślić, że zeznania zarówno stron postępowania, jak i świadków w taki sam sposób relacjonują sytuację rodzinną stron. Bezspornym jest fakt, że uczestnik postępowania M. P. (1) nadużywa alkoholu, ma stwierdzoną chorobę alkoholową (czemu sam nie zaprzecza) i dobrowolnie przerwał leczenie. Przez cały czas wspólnego zamieszkiwania pozostali domownicy są narażeni na przemoc psychiczną ze strony M. P. (1), a ich życiu i zdrowiu zagraża niebezpieczeństwo wskutek irracjonalnych zachowań uczestnika postępowania będącego przez większość czasu pod wpływem alkoholu. Zeznania wszystkim osób w niniejszej sprawie przez Sąd jednoznacznie potwierdziły, że uczestnik postępowania nie dokłada się do utrzymania domu oraz wyżywienia, wszelkie pieniądze które mu pozostają przeznaczają na alkohol. Ponadto okradł swoją rodzinę; w związku z tym czynem uczestnik postępowania został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

godnie z art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, jeżeli członek rodziny wspólnie zamieszkujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie

czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania. Stosownie do art. 2 pkt 2) cyt. ustawy przez przemoc w rodzinie należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Wskazać również należy, że stosownie do art. 11a ust. 2 cyt. ustawy, Sąd rozpoznaje sprawę w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym. Postanowienie zapada po przeprowadzeniu rozprawy, która powinna odbyć się w terminie jednego miesiąca od dnia wpływu wniosku. Staje się ono wykonalne z chwilą ogłoszenia i może być zmienione lub uchylone w razie zmiany okoliczności.

W ocenie Sądu, wnioski A. P. (1) o zobowiązanie uczestnika postępowania M. P. (1), jej męża do opuszczenia domu zasługuje na uwzględnienie.

Art. 11a cyt. ustawy umożliwia w postępowaniu cywilnym zobowiązanie osoby stosującej przemoc w rodzinie do opuszczenia mieszkania, którego celem jest odseparowanie sprawcy przemocy w rodzinie od ofiar tej przemocy. Przesłankami do żądania, aby Sąd zobowiązał członka rodziny do opuszczenia mieszkania, jest wspólne zamieszkiwanie (wspólne zajmowanie) mieszkania oraz zachowanie członka rodziny polegające na stosowaniu przemocy w rodzinie, które czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie.

Zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, przemoc w rodzinie nie musi polegać na popełnieniu przestępstwa czy wykroczenia, jednakże często zachowanie sprawcy wyczerpuje zmieniona czynów zabronionych pod groźbą kary zwłaszcza przestępstw art. 207 kk.

W przypadku stron niniejszego postępowania, w ocenie Sądu, nie nastąpiła przemoc domowa w aspekcie przemocy fizycznej, lecz w aspekcie przemocy psychicznej, z czym wiąże się ciągły strach, w którym żyją domownicy zamieszkujący wspólnie z uczestnikiem postępowania. Uczestnik postępowania po spożyciu alkoholu staje się agresywny. Między małżonkami w związku z nałogiem M. P. (1) i braku z jego strony zamiaru do podjęcia leczenia dochodziło do awantur od wielu lat. Świadcami tych wydarzeń były ich, wówczas małoletnie dzieci. W ostatnim czasie choroba alkoholowa uczestnika postępowania jeszcze bardziej pogłębiła się, do tego stopnia, że ciągły stan upojenia alkoholowego M. P. (1) wpływa na jego codzienne funkcjonowanie. Uczestnik postępowania stanowi zagrożenie dla siebie i osób wspólnie z nim zamieszkujących. Pod wpływem alkoholu staje się agresywny, dlatego nie jest możliwe żeby nadal przebywał w domu ze swoją rodziną. M. P. (1) kilkakrotnie był kierowany na leczenie odwykowe przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie. Obecnie dobrowolnie przerwał leczenie i powrócił do nałogu. Na ostatniej rozprawie w dniu 10 maja 2019 r. zarówno świadkowie kuratorzy sprawujący nadzór nad uczestnikiem postępowania, wnioskodawczyni, jak i sam M. P. (1) zgodnie wskazali, że zachowanie uczestnika postępowania nie zmieniło się, nadal nie partycypuje w kosztach utrzymania i nadużywa alkoholu.

Nałożenie obowiązku opuszczenia mieszkania przez osobę stosującą przemoc ma miejsce gdy wspólne zamieszkiwanie z jej ofiarami jest „szczególnie uciążliwe”, czyli trudne do zniesienia, przykre, bolesne, o szczególnie dużym nasileniu, niezwykłym, wyjątkowym. Gdy uczestnik postępowania M. P. (1) przebywa na nieruchomości pozostali domownicy czują się niekomfortowo. Muszą chować swoje rzeczy osobiste, czy wszelkie kosztowności należące do rodziny w obawie, że uczestnik postępowania ich okradnie. Uczestnik postępowania jest osobą uzależnioną od alkoholu, która nie chce się leczyć. Nie podejmuje prób naprawy stosunków w rodziną. Żyje własnym życiem, nie partycypuje w kosztach utrzymania domu. Jego zainteresowania ograniczają się do zdobycia alkoholu i środków finansowych na jego pozyskanie. Domownicy zamieszkując z M. P. (1) we własnym domu nie czują się swobodnie i komfortowo. Uzależnienie uczestnika postępowania w ostatnich latach tak bardzo pogłębiło się, że domownicy nie mają nawet zapewnionego swobodnego odpoczynku w nocy, gdyż M. P. (1) swoim zachowaniem przerywa ich sen.

Zdaniem Sądu sytuacja pomiędzy pozostałymi domownikami, a M. P. (1) obecnie nie ma szans na poprawę, z uwagi na brak podjęcia jakichkolwiek starań w tym zakresie ze strony uczestnika postępowania, również w

toku niniejszego postępowania mimo jego deklaracji. Dalsze wspólne zamieszkiwanie przez wnioskodawczynię i pozostałych domowników z uczestnikiem postępowania stanowi dla nich zagrożenie. Są poddawani stałej przemocy psychicznej ze strony uzależnionego M. P. (1).

W ocenie Sądu w sprawie niniejszej jest spełniona przesłanka stosowania przemocy przez uczestnika postępowania w stosunku do wnioskodawczyni oraz pozostałych domowników, a zatem wniosek A. P. (1) o zobowiązanie jej męża M. P. (1) do opuszczenia domu w trybie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie zasługuje na uwzględnienie.

W związku z powyższym Sąd uwzględnił przedmiotowy wniosek i nakazał uczestnikowi postępowania M. P. (1) opuszczenie budynku mieszkalnego położonego w C. przy ulicy (...), usytuowanego na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Ciechanowie VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW (...).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 kpc w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obciążając uczestnika postępowania kosztami w całości tj. obowiązkiem uiszczenia opłaty sądowej od wniosku w kwocie 40,00 zł.

Wnioskodawczyni postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2019 r. została zwolniona od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w sprawie.